

1. Meent-ie het wel of meent-ie het niet

Yes, de meester loopt de klas uit! Jens springt op. Hij zwaait met zijn aardrijkskunderepetitie. Een grote rode drie staat boven aan zijn blaadje.

'Jongens! Die cijfers tellen mooi niet mee!'

'Dat weet je niet zeker!' roept zijn tweelingzus.

'Welles! Dinsdag kregen we die repetitie. Toen waren de rapporten al klaar. Ik zag dat de meester ze kopieerde!' Jolien kijkt of ze een stuk citroen heeft ingeslikt. 'Dan heb ik voor niks geleerd.'

'Ik ook', zucht haar vriendin. 'Dat heb ik natuurlijk weer. Haal ik een acht, telt-ie niet mee.'

Marieke maakt een prop van haar repetitie en smijt die tegen het digibord.

Het wordt een vrolijke bende in de klas.

Niels verscheurt zijn papier boven de prullenbak in honderd stukjes.

Martijn vouwt een vliegtuigje van zijn repetitie, gaat op zijn stoel staan en werpt het door het lokaal.

'Doei 2 ½!'

Jens probeert ook een vliegtuigje te maken.

Telkens kijkt hij naar de gang. Misschien lukt het nog net. Voordat de meester van groep 7 komt. Het is de laatste morgen voor de zomervakantie.

Alle meesters en jufs wisselen van lokaal om met hun nieuwe klas kennis te maken.

Midden in het lawaai van groep 6 stapt een lange man het lokaal binnen.

‘Daar is-tie!’

‘Sst! Meester Hogenboom!’

Snel schuift Jens zijn halve vliegtuigje onder zijn bieboek.

Alle kinderen zitten meteen op hun plaats.

Bijna alle kinderen.

Jolien niet. Ze merkt niets. Ze heeft een prop van haar repetitie gemaakt en mikt op het whiteboard. De prop suist door de lucht. Net langs het oor van meester Hogenboom.

Een seconde te laat ziet Jolien hem. Ze krimpt in elkaar.

‘Oeps ...’

‘Zóóóó, jongens en meisjes. Wat is dit hier?’ Hij raapt de prop op, maakt hem open en strijkt hem glad.

Streng kijkt hij naar Jolien. ‘Hm, mooi cijfer, Jolien van den Oever. Maar waarom góói jij met je negen?’

‘Sorry, meester. Het ging per ongeluk.’

‘Die cijfers tellen toch niet mee!’ roept Martijn.

‘Vinger omhoog als je wat wilt zeggen’, waarschuwt meester Hogenboom.

Jens steekt meteen zijn vinger op. ‘We hebben onze aardrijkskunderepetitie teruggekregen, maar die telt niet meer mee. Onze meester had de rapporten allang klaar.’

‘O jááá? Denk je dat?’ Meester Hogenboom lacht geheim-

zinnig. 'Je weet het nooit. Misschien laat ik die cijfers wel meetellen voor groep 7.'

Help, dit kan niet waar zijn! Jens zakt onderuit op zijn stoel.

'Aardrijkskundecijfer ...'

'Volgend schooljaar ...'

Waar hebben de twee meesters het over?

Na een uur is hun eigen meester Van Zessen weer terug. Hij praat nog even met meester Hogenboom. Jens doet zijn best om het te verstaan.

'Repetitie ...'

'Rapport ...'

Even later gaat meester Van Zessen op zijn kruk voor in de klas zitten. 'Hé superklasje! Was het gezellig bij jullie nieuwe meester?'

'Ja mees.' Lara steekt haar tekening met een paard omhoog.

‘Mooi zo.’ De meester knikt naar Jens. ‘Wat is er?’
‘Meester Hogenboom zegt dat de aardrijkskunderep meetelt voor groep 7. Maar dat kan toch niet?’
‘Hm, waarom niet?’
‘Dat is nooit zo! Dat mag niet!’
‘Ik zou niet weten waarom niet. Je krijgt huiswerk om te leren. Als je een repetitie krijgt, dan ...’
Jens staart naar de meester. Ziet hij nu een lachje om zijn mond?
Martijn bonst met zijn vuist op tafel. ‘Het is niet eerlijk!’
‘Ho ho!’ De meester steekt zijn hand omhoog.
Jens draait zich om en roept hardop door de klas: ‘De meester meent er niks van! Kijk maar naar zijn gezicht!’
‘O nee?’ De meester strijkt met zijn handen over zijn wangen. Opeens is zijn lachje weg. Met een effen blik kijkt hij de klas aan.
‘Stop maar! Het is nu tijd voor de rapporten.’
Jens blijft naar de meester staren. Meent-ie het nu wel of meent-ie het niet?
Jens krijgt buikpijn als hij aan zijn 3 denkt. Voordat hij die in groep 7 heeft opgehaald ...
Vragend kijkt hij naar zijn tweelingzus. Die haalt haar schouders op.

‘Applaus voor jullie inzet!’ De meester heeft de rapporten uitgedeeld en besproken. ‘Jullie hebben allemaal ontzettend je best gedaan. Ik ben trots op jullie.’
Hij klapt in zijn handen.

Martijn springt overeind. 'En ook een applausje voor de meester! Die heeft ons zo veel geleerd!'

Meteen klappen alle kinderen hard met hem mee.

De meester buigt als een knipmes. 'Dank jullie wel!' Hij gebaart dat ze weer moeten zitten.

'Jullie zijn een superleuke klas. Ik zal jullie missen in het nieuwe schooljaar. Maar ... eerst hebben we zomervakantie. Wat gaan jullie dan doen?'

De meester kijkt de klas rond. 'Wat is er, Jens? Je zit zo te zwaaien.'

'Mees, kent u die mop van die man die op vakantie ging?'

'Eh, nee.'

'Nou, die ging niet!'

'Hm, grappig. Is dit je laatste mop in groep 6?'

'Ik denk het wel, mees.'

'Ik heb dit jaar veel moppen van je geleerd, Jens.' De meester knipoogt.

'Oké, vertel eens, jongens en meisjes, gaan jullie nog weg? Jij eerst, Niels.'

'Wij kamperen op een camping in Zeeland.'

'En jij, Lara?'

'Ik ga met mijn ouders naar Japan, maar ik blijf liever thuis, bij Prinses.'

Iedereen lacht. Lara is stapel op haar paard.

'Wij gaan niet op vakantie', vertelt Martijn. 'Omdat mijn moeder een baby krijgt. Maar we gaan wel met mijn vader naar een klimbos.'

'Wow, dat zou ik ook wel willen', zegt de meester.

‘Dan doet u dat toch! Klimmen en lekker tokkelen ... zoeff!’
Martijn maakt een zwaaibeweging met zijn hand.
De meester schudt zijn hoofd. ‘Mijn vrouw vindt dat niet zo
geweldig. Wij gaan tuinen bekijken in Zuid-Engeland. Dat is
ook leuk.’
‘Saai’, mompelt Jens. Een klimbos is honderd keer leuker.
‘En wat gaat de tweeling Van den Oever in de vakantie
doen?’ vraagt de meester.
‘Wij gaan naar Oostenrijk’, begint Jolien.
Jens neemt het over. ‘We maken een huttentocht door de
bergen. En misschien gaan we langs ijzeren kabels klimmen.’
‘Dat heet klettersteigen!’¹ roept Jolien.
‘Ah, een klimbos in het groot’, lacht de meester.
Tja, zo zou je het kunnen noemen.

Jens rent de klas uit. Zijn rapport heeft hij in zijn ene hand.
In de andere het vliegtuigje. Hij wil het net door de gang
gooien als hij de meester hoort.
‘Fijne vakantie, Jens.’
Oeps. Snel duwt Jens de repetitie in zijn jaszak.
‘Misschien zien wij elkaar nog wel’, knikt de meester.
Ja, duh. Meester Van Zessen is ook zijn oom. Hij zal vast
wel een keer met tante Sandra op bezoek komen.
‘Jens, kom je?’ Jolien is al bij de schooldeur.
Zachtjes zegt Jens: ‘Dag oom Andries.’ Snel loopt hij naar
Jolien.

1. Spreek uit: klettersjtaiken.

Op weg naar huis kletst Jolien achter elkaar. 'Leuk hè, om in groep 7 een verslag van de vakantie te maken! Over de bergen in Oostenrijk en de kabelbanen en ...'

Jens' gezicht betreft. Bleh! Meester Hogenboom vertelde nu al over een opstelopdracht. Niks aan. Hij wil niet aan school denken. Hij heeft vakantie! Zes weken lang.

'Superleuk om alvast plaatjes te verzamelen!' Jolien doet een paar huppelpasjes. 'En foto's! Dan plakken we bij dat reisverslag een foto van ons samen op een berg!'

Hm, dat is eigenlijk wel gaaf. Jens grijnst. 'Eentje waar we op een gevaarlijk punt staan. Bij een kloof of zo.'

'Ja leuk!'

Volgende week gaan ze pas naar Oostenrijk. Hij zou vandaag wel weg willen!

Jens stoot Jolien aan. 'Laatste eind rennen?'

Ze stuiven ervandoor. Jolien smijt als eerste de achterdeur open. 'Pap, mam, we hebben ons rapport!'

Midden in de kamer staan ze stil. Er is wat. Waarom kijken papa en mama zo somber?